16 a 30 Mars 1716.

Jamnigdy pierwey milczenia wyrzucić nie uchybił; zawsze długo cierpiał y znosił, nimensie nawet wiąż do Obrony sobie miał mowić, y to się nadzwyczaj fundnie. Paty obserwuie gdybałem, pewien rozumiał, że się to cierpi mowić na co przydać. Gdym widział tandem, że daremne słowa tracę, przestałem mowić. Ktoś czas pokaże, y sama Wdani przyzwoi bedzie z musiała na koniec, que dans tout ce que cidessus, Jen'ai dit que l'exacte Verité.

Że w Osobie Was Pani dotychczas, nie widziałem uchybienia przyiaźni dla mnie dlatego też nie tylko w sercu zachowałem pamięć y wdzięczność. dla Wdani, ale y w istotnych y wspaniałych rzeczach pokarmę ią w dziele, y winyszey to widzę, y iest mi miło, kontynuowac ten sposob postępowania względem Pani.

Przyiaźń sama y wzaiemność dyktowały mi to

to wmyśko, cowbym wszystkey odpowiedział wzgledem Jey Syna. Gdzie iaszczy odpowiedzic nie moge. Ne Vous mettez pas dans le cas de faire dire au Public. Dobrze tak Kirlawi; oto karzrato, że zgorszył kraj zbytkownym y zbytk wielkim darem – ad Cæsarem? . . . . .

Ne faites pas debuter Votre fils vous en ayez ainsi adieu.

Il me reste à répondre à une seule chose encor. Dans votre Lettre d'aujourd'hui Vous me supposez gouverné. Personne ne sait mieux que Vous etes cela n'est point, et quand Vous parlez de sang froid Vous etes la premiere à en convenir. Mes opinions sur les Gens que Je suis appellée de connoitre par moi même, ne se fondent ni en bien ni en mal, que sur mes propres observations et sur ma propre conviction raisonnée. Et c'est a elle que Vous devez l'amitié que je Vous porte, et les egards dis-

tinguer que Je Vous témoigne; Je sais Je sent, que combien Vous devriez souvenir l'une et l'autre; ainsi Je espere que Vous ne ferez pas des demandes qui me forceroient a Vous être à Vous même directement contraire.

480

Kiermie
Woiewódz-
kowey.